

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 63/09-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. februára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C/103/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. decembra 2008 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé prejednanie jeho záležitosti podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C/103/2007.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ 1. júna 2007 podal okresnému súdu proti Stavebnému bytovému družstvu Bratislava II návrh „o neplatnosť hlasovania na domovej schôdzi dňa 24. 05. 2007“.

Dňa 15. augusta 2008 sťažovateľ podal predsedníčke okresného súdu sťažnosť na zbytočné prietahy a machinácie, na ktorú mu podpredsedníčka okresného súdu odpovedala.

Dňa 15. októbra 2008 sťažovateľ doručil okresnému súdu návrh na doplnenie dôkazov.

Dňa 5. decembra 2008 okresný súd uznesením č. k. 17 C/103/2007-94 rozhodol o zastavení konania z dôvodu, že sťažovateľ nezaplatil súdny poplatok na výzvu okresného súdu aj napriek tomu, že bol o dôsledkoch nezaplatenia súdneho poplatku poučený. V nadväznosti na doručenie tohto rozhodnutia (11. decembra 2008) sťažovateľ žiadosťou z 12. decembra 2008 doručenou okresnému súdu 15. decembra 2008 žiadal o zabezpečenie dôkazov do spisu a v ten istý deň doručil okresnému súdu odvolanie proti jeho uzneseniu č. k. 17 C/103/2007-94 z 5. decembra 2008.

Sťažovateľ považuje za porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nečinnosť okresného súdu, uvádza, že okrem šikanovania a opakovaného porušovania základných práv okresný súd nevykonal nič, naopak, tým, že si nevyžiadal relevantné doklady, pácha vedome trestnú činnosť.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

„II.a. Okresný súd Bratislava II v konaní 17 C/103/2007 porušuje základné práva sťažovateľa D. B. garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 medzinárodného dohovoru o základných ľudských právach.“

II.b. Ústavný súd Slovenskej republiky ruší uznesenie 17 C/103/2007-94 zo dňa 05. 12. 2008 a prikazuje súdu konať bez ďalších prieťahov v konaní a obštrukcií v zmysle spravodlivého súdneho konania.

II.c. Okresný súd Bratislava II je povinný zaplatiť D. B. satisfakciu vo výške 200.000.- Sk v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

II.d. Trovy advokáta zaplatí Okresný súd Bratislava II v lehote 15 dní.“

Sťažovateľ súčasne požiadal o ustanovenie advokáta na konanie pred ústavným súdom.

Ústavný súd zistil, že sťažovateľ sa už 7. júla 2008 obrátil na ústavný súd so sťažnosťou, v ktorej požadoval vysloviť porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a aj práva na spravodlivé prejednanie svojej záležitosti podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v označenom konaní okresného súdu z dôvodu, že okresný súd je vo veci nečinný.

Ústavný súd túto sťažnosť uznesením č. k. III. ÚS 331/08-6 zo 14. októbra 2008 odmietol pre neprípustnosť, pretože sťažovateľ podal sťažnosť na prieťahy v konaní predsedníčke okresného súdu 27. júna 2008, t. j. krátko pred doručením sťažnosti ústavnému súdu (7. júla 2008), pričom ústavný súd konštatoval, že sťažovateľ od podania sťažnosti na prieťahy v konaní predsedníčke okresného súdu neposkytol tomuto súdu dostatočný časový priestor pre to, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený jeho nečinnosťou, a preto sťažnosť doručenú ústavnému súdu považoval za podanú predčasne. Ústavný súd pritom konštatoval, že namietané konanie na okresnom súde trvalo do podania sťažnosti ústavnému súdu iba 13 mesiacov. Túto dobu ústavný súd zásadne nepovažuje za dobu relevantne zasahujúcu do základného práva sťažovateľa na konanie bez zbytočných prieťahov (IV. ÚS 200/03). Súčasne však ústavný súd uviedol, že dlhšie obdobie nečinnosti všeobecného súdu, prípadne iné jeho konanie (neefektívny, nesústreďený postup súdu), ktoré by boli v príčinnej súvislosti s porušovaním základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, by nemuseli byť prekážkou prípustnosti opätovného konania a rozhodovania vo veci samej

podľa § 24 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Dlhšie obdobie (táto otázka závisí od povahy veci), by totiž mohlo založiť inú kvalitu posudzovania zbytočných prietahov v súdnom konaní.

Sťažovateľ doručil v nadväznosti na uvedené ďalšiu sťažnosť ústavnému súdu vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom v označenom konaní ani nie dva mesiace po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia č. k. III. ÚS 331/08-6.

Z príloh, ktoré sťažovateľ predložil ústavnému súdu s touto sťažnosťou, vyplýva, že podal predsedníčke okresného súdu 15. augusta 2008 a 16. septembra 2008 ďalšie sťažnosti na prietahy v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C/103/2007, na ktoré dostal od podpredsedníčky okresného súdu odpoveď z 22. septembra 2008, že sú nedôvodné. Dňa 12. októbra 2008 doručil sťažovateľ okresnému súdu návrh na doplnenie dôkazov.

Okresný súd uznesením z 5. decembra 2008, ktoré sťažovateľ prevzal 11. decembra 2008, konanie zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku, proti ktorému (uzneseniu) podal sťažovateľ 12. decembra 2008 odvolanie. Znamená to, že v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už sťažovateľ vedel, že okresný súd vo veci rozhodol a sťažovateľ sa už aj proti tomuto rozhodnutiu okresného súdu odvolal. Odvolanie bolo predložené Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) 20. januára 2009.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ktorými namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených buď v ústave, alebo v medzinárodnej zmluve o ľudských právach, pokiaľ o ich ochrane nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na prerokovanie ktorých ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo prejednaná nezávislým a nestranným súdom. Sťažovateľ pritom namieta porušenie tohto svojho práva z dôvodu, že okresný súd je vo veci nečinný.

Ústavný súd vychádzajúc zo svojej subsidiárnej právomoci uvádza, že v časti sťažnosti, ktorá sa týka namietaného porušenia práva sťažovateľa na spravodlivé prejednanie jeho záležitosti podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, sťažovateľ má k dispozícii opravné prostriedky v systéme všeobecného súdnictva, na prerokovanie tejto časti sťažnosti nemá právomoc, a preto ju odmietol pre nedostatok právomoci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Pokiaľ sťažovateľ namieta porušenie svojho práva na spravodlivé prejednanie svojej záležitosti podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru z dôvodu nečinnosti okresného súdu, ústavný súd uvádza, že ak by táto nečinnosť mala byť dôvodom na vyslovenie porušenia práva sťažovateľa podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, mala by mať intenzitu prekračujúcu dĺžku doterajšej doby namietaného konania 18 mesiacov, navyše nemalo by ísť o vec, o ktorej už okresný súd v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu rozhodol. Preto je sťažnosť v tejto časti z tohto dôvodu zjavne neopodstatnená.

Čo sa týka namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd k tomu uvádza, že namietané konanie na okresnom súde trvalo do podania sťažnosti ústavnému súdu 18 mesiacov. Túto dobu ústavný súd (ak navyše okresný súd konal počas tohto obdobia o procesných otázkach, ako to vyplýva z úkonov účastníkov konania uvedených v sťažnosti) zásadne nepovažuje za dobu, ktorá by signalizovala možnosť vyslovenia porušenia základného práva sťažovateľa na konanie bez zbytočných prietáhov po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (napr. m. m. IV. ÚS 200/03). Preto ústavný súd túto časť sťažnosti sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti. Zjavne neopodstatnená je táto časť sťažnosti aj z toho dôvodu, že okresný súd konanie sp. zn. 17 C/103/2007 zastavil a sťažovateľ podal proti rozhodnutiu o zastavení konania odvolanie ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, ktoré okresný súd 20. januára 2009, t. j. v zásade v lehote jedného mesiaca, bez zbytočného odkladu predložil krajskému súdu.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších nárokoch uplatnených sťažovateľom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. februára 2008